

S E N T È N C I A

Magistrats

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARÓN MORA (Ponent)

Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, vint-i-vuit de febrer de dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000119/2015 seguida pels presumptes delictes majors d'agressió sexual, delictes menors d'abús sexual amb prevalença a major d'edat i d'amenaques no condicionals, contravenció penal de vexacions lleus, contra J. S. M., nascut el dia 28 d'abril del 1964 a Vansa, (Lleida, Espanya), fill de Josep i de Maria Argentina, de nacionalitat andorrana, domiciliat a Escaldes-Engordany, i defensat per la Lletrada Sra. Mireia Canturri Ortiz, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina Bailen Vila i acusació particular la Sra. R. M. L. P. representada per la Lletrada Sra. Sophie Bellocq Anney; actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Barón Mora.

RESULTANT PRIMER.- SON FETS PROVATS :

* En data 18 de setembre de 2012, vers les 19.30 hores, R. M. L. P., que treballava al Centre Penitenciari d'Andorra en qualitat de mestra, era a l'aula de la classe núm. 2, esperant l'arribada dels alumnes, quan entrà el processat J. S. M., nascut el 28 d'abril de 1964, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, agent penitenciari al Centre des de l'any 1999, qui se li acostà, apropant-se fins al contacte, mentre li deia *"si t'agafés lo que et faria"*, demanant-li na R. M. L. P. de marxar i partint aquest quan va sentir que algú (una interna) obria la porta, afegint no obstant *"em tractes com un gos, em fas fora com un gos"*.

Al finalitzar les classes, vers les 12.30 hores del mateix dia, la denunciante R. M. L. P. es dirigí a la sala d'agents per recollir quelcom, moment en que entrà el processat J. S. M. i sense dir paraula se li apropà per l'esquena i l'agafà per la cintura mentre li deia *"es que com em posés"* *"mira que se'm posa dura"* demanant-li ella molt enfadada que la deixés en pau, marxant aleshores l'agent mentre li deia amb to de mofa *"quina mala llet gasta aquesta mestra"*.

Amb anterioritat, i sense que na R. M. L. P. li hagués volgut donar rellevància, ocasionalment, el processat J. S. M. li havia fet ja alguns altres comentaris inadequats.

R. M. L. P. comentà el succeït immediatament a un company, -tècnic administratiu del Centre-, Sr. J. P. O., i ho comunicà per carta el dia següent, 9 d'octubre de 2012 (foli 34), a la direcció del Centre Penitenciari.

A conseqüència d'aquests fets, R. M. L. P. pateix un trastorn adaptatiu mixt depressiu-ansios, necessitant d'un tractament, havent estat valorat pel metge psiquiatra que l'examinà, Dr. J. OBIOLS, com perjudici amb un cinc (5) en una escala de set (7).

* El processat J. S. M., a principis de l'any 2012, en data no determinada del mes d'abril i mentre supervisava el trasllat

de la companya de cel·la de l'internal M. R. M., -que aquell dia tenia visita familiar i duia un vestit que li arribava als genolls-, aprofità el moment en què la dita companya sortí amb les seves coses per a, com jugant, aixecar-li les faldilles en tres o quatre ocasions, i al ser qüestionat sobre els fets per na M. R. M. aquest respongué que volia veure si anava depilada.

Des d'aleshores, en reiterades ocasions, el processat J. S. M., en el moment de les revisions diàries de cel·la, que efectuava en tant que agent de primera, li demanava que li fes petons a les galtes accedint puntualment na M. R. M. per no tenir problemes i perquè en principi no li donà importància. En data també no determinada, però entre finals de setembre i principis d'octubre de 2012, aquest li demanà de fer-li un petó a la boca, negant-s'hi M. R. M., que li donà finalment dos petons a les galtes.

En una altra ocasió, el processat J. S. M. aprofitant que era sol a l'interior de la cel·la i havent-li demanat els petons, aprofità el moment en què aquesta els hi donà per, passant el braç per sota l'aixella com per abraçar-la, tocar-li el pit.

Finalment, en data 13 de setembre de 2012, entre les 10 i 11 hores, entrà novament el processat J. S. M. a la cel·la de M. R. M., trobant-se aquesta estirada al llit, no obstant li digué que no feia falta que s'aixequés, malgrat que la regla del centre era que l'intern, quan l'agent accedia a l'interior de la cel·la per la seva revisió i control, tenia l'obligació de posar-se dempeus i amb les mans fora de les butxaques, mentre l'altre agent que l'acompanyava era fora i anava obrint la resta de les portes de les altres cel·les. Sent així doncs, M. R. M., estirada al llit i angoixada perquè s'apropava la data de la lectura de la seva sentència, l'acusat s'atansà vers on era ella interessant-se pel seu estat i intentà donar-li un petó a la boca, girant na M. R. M. la cara, petonejant-li aleshores J. S. M. el coll per marxar tot seguit.

M. R. M. no ho va denunciar per por de possibles represàlies, si però ho va comentar a una altra interna na M. G. C. i a les agents Sra. S. C. M. i Sra. E. V. A. que li digueren de formular una queixa.

* Un any abans, en data 21 de maig de 2011, trobant-se la interna, E. D. A., -en tant que ordenança, qualitat que permet una certa llibertat de moviments dins del centre-, a la cuina del Centre Penitenciari, on era també altra interna, la Sra. I. C. Z., per tal de fer els preparatius del dinar, entrà el processat J. S. M. amb una agent femení, Sra. M. J. M. S., per tal de supervisar la feina i controlar les eines. J. S. M., veient l'estat ansiós que l'E. D. A. tenia per la mort del seu pare, amb un atac de nervis i plorant, se li atansà i l'abraçà donant-li un cop a l'esquena per reconfortar-la. Per aquest fet l'agent de primera J. S. M. fou expedientat i sancionat administrativament.

* En data 18 de març de 2012, vers les 19.40 hores, el processat es desplaçà fins la cel·la 210 ocupada per l'intern C. D., per tal de notificar-li que aquell dia no tindria dret a fer cap trucada telefònica pels diversos incidents que aquest havia protagonitzat, produint-se un intercanvi de paraules sense que s'hagi pogut acreditar el seu contingut.

RESULTANT SEGON.- el Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes major d'agressió sexual, dels delictes menors d'abús sexual amb prevalença a major d'edat i d'amenaques no condicionals, i de la contravenció penal de vexacions lleus, tipificats i penats respectivament als articles 144, 149.1) , 143 i 478.1) del Codi Penal, sent, aquest darrer il·lícit, en la seva redacció anterior a la reforma de la Llei 18/2013 de 31 d'octubre.

A l'acte del judici oral, a la vista de la prova practicada, modifica parcialment el seu escrit d'acusació provisional, en el sentit de retirar l'acusació per un dels delictes d'abusos amb prevalença de l'article 149.1 del Codi Penal, pels fets que afecten a l'interna E. D. A. i rebaixant en aquest sentit la pena sis mesos de presó del total sol·licitat.

Confirma per la resta, considerant degudament constituït el delictes d'amenaques no condicionals de l'article 143 del Codi Penal, per les paraules proferides per l'acusat vers l'intern C.

D., de conformitat amb la seva denúncia i la declaració del testimoni Sr. I. L. F. C..

Així mateix considera que els fets que afecten a la Sra. M. R. M. són constitutius d'un delictes major d'agressió sexual de l'article 144, i d'un delictes menor continuat d'abús sexual amb prevalença de l'article 149.1) del Codi Penal i, pels fets que afecten a la Sra. R. M. L. P., un delictes menor d'abús sexual amb prevalença de l'article 149.1) així com la contravenció penal de vexacions de l'article 478.1) del Codi Penal.

Considera responsable l'acusat en concepte d'autor i demana l'aplicació de l'agreujant específica de l'article 158.1) apartats c) i e) del Codi Penal, ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva situació en relació amb M. R. M. així com l'agreujant d'abús d'autoritat i de cometre els fets per motius racistes o xenòfobs de l'article 30 apartats 3) i 6) del Codi Penal respecte dels fets que afecten l'ex-intern C. D..

Demana doncs la pena única de 2 anys i mig de presó, part condicional amb un termini de suspensió d'execució de la condemna de quatre anys, la pena complementària de inhabilitació per l'exercici de l'ofici o càrrec per un període de quatre anys de conformitat amb les disposicions de l'article 38.2.b) del Codi Penal, i la pena de multa de 500 € per la contravenció penal, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil no formula cap reclamació hagut compte que la Sra. R. M. L. P. es representada per lletrat, que la Sra. M. R. M. manifesta no voler reclamar i la retirada d'acusació respecte als fets de la Sra. E. D. A..

RESULTANT TERCER.- l'advocada Sra. Sophie Bellocq Anney, lletrada de la querellant Sra. R. M. L. P., manifesta la seva conformitat amb la relació de fets del Ministeri Fiscal i els qualifica com a constitutius d'un delictes menor d'abusos sexuals amb prevalença d'autoritat i una contravenció penal de vexacions tipificats respectivament als articles 149.1 i 478.1, del Codi Penal.

Remarca l'especial situació de vulnerabilitat en produir-se els fets en un lloc tancat, com és el Centre Penitenciari, on totes les entrades i sortides són controlades.

Respecte a la pena s'adhereix igualment a la sol·licitada pel Ministeri Fiscal i reclama, en concepte de responsabilitat civil, hagut compte el trastorn ansiós-depressiu patit per la seva representada valorat per l'especialista que l'examinà en un 5 sobre 7, la quantitat de 10.000 euros, manifestant no reclamar res per la baixa laboral però sí les costes processals i honoraris d'advocat, a determinar en execució de sentència.

RESULTANT QUART.- la representació lletrada de l'acusat, l'advocada Sra. Mireia Canturri Ortiz, manifesta la seva absoluta satisfacció per la retirada d'acusació del Ministeri Fiscal respecte als fets que afecten a E. D. A., discrepant però de la resta de la qualificació.

Exposa, respecte als fets relacionats amb el Sr. C. D., en primer lloc, que es tracta de versions contradictòries no havent-hi cap element que permeti donar més credibilitat a una que altra versió.

El testimoni Sr. I. L. F. C. declararà haver sentit parlar una persona però sense concretar el què va dir i quan va passar, no sent tampoc significatives les gravacions de les càmeres de seguretat visualitzades, mentre que la resta dels agents confirmen el caràcter especial, personalitat i perillositat del pres C. D.. Les paraules presumptament proferides "*eres un mierda*" i "*no vales nada*" no són constitutives d'amenaques, demanant, per tant, la lliure absolució d'aquest il·lícit.

De manera subsidiària sol·licita per aquest delicte la pena màxima d'un mes de presó condicional.

Respecte als delictes contra la llibertat sexual que se l'imputen manifesta que el seu representat sempre els ha negat tractant-se també en aquest supòsit de versions contradictòries i sense que hi hagi cap altre element que corrobori una o altra versió, referint en aquest aspecte la manca de credibilitat de les suposades víctimes.

La Sra. M. R. M. ha estat definida com una persona fantasiosa a qui li agrada ser el centre d'atenció. No hi ha cap altra declaració que confirmi o pugui acreditar el que ella refereix doncs s'ha de remarcar, tal i com ho han fet els testimonis que han vingut a declarar, que per dur a terme la tasca de revisió de cel·les sempre hi ha dos agents, un a la porta i altre que entra dins, amb un lapse de temps de entre dos o tres segons, havent-hi a més, càmeres en tot el recinte sent així impossible que succeís el que es diu va succeir. Demana, doncs, la seva lliure absolució dels delictes major i menor que l'imputa el Ministeri Fiscal.

De manera subsidiària sol·licita com a màxim la pena de quatre mesos de presó condicional.

Respecte als fets que denuncia la Sra. R. M. L. P., deixant de banda que són també versions contradictòries, exposa que les seves declaracions han de ser analitzades amb cautela atès que li fou recriminat per l'acusat que expliqués aspectes privats dels agents durant les classes que donava, havent-hi a més queixes contra ella en Direcció, pel perill que suposava aquesta conducta i ella s'ho va prendre malament. Demana també l'absolució pel delictes major i contravenció penal, i de manera subsidiària sol·licita la pena d'un mes d'arrest condicional i multa de 100 €.

S'oposa a la reclamació efectuada en concepte de responsabilitat civil per la defensa de la Sra. R. M. L. P. al·legant que les dificultats o problemes laborals soferts arran de la denúncia no son responsabilitat del seu representat. Considera així que no es degudament acreditat la relació causa-efecte pel que no correspon cap indemnització pel concepte de "pretium doloris", entenent que la reclamació efectuada és excessiva, acceptant de manera subsidiària una xifra màxima de set mil euros.

Per últim, exposa la personalitat extravertida de l'acusat, que ha estat recolzat pels seus companys, sent una persona seriosa en la feina.

S'oposa tant mateix a la pena complementària d'inhabilitació efectuada pel ministeri públic per

desproporcionada, manifestant que té dos fills a càrrec i que el propi J. S. M. ha necessitat d'atenció psiquiàtrica pels fets d'autes.

CONSIDERANT PRIMER.- En l'aspecte penal, el nostre ordenament és essencialment acusatori, i quan desapareix la pretensió punitiva per part del Ministeri Fiscal, única part acusadora, queda extingida l'acció penal, alliberant el processat de tota la responsabilitat. En el cas enjudiciat, vista la prova practicada a l'acte del judici oral, -declaració de la mateixa presumpta perjudicada Sra. E. D. A. i del testimoni Sra. I. C. Z.-, el ministeri fiscal ha modificat la seva qualificació provisional, retirant l'acusació inicialment formulada contra el processat pel delicte menor d'abusos que afectava la esmentada Sra. E. D. A.. Fet que comporta, d'acord amb el principi acusatori, evidentment l'absolució del processat d'aquest il·lícit.

CONSIDERANT SEGON.- el Tribunal no considera acreditat el delicte menor d'amenaçes no condicionals tipificat a l'article 143 del Codi Penal que el Ministeri Fiscal imputa a l'acusat J. S. M. per les paraules proferides per aquest vers l'intern C. D. consistents, segons el relat de fets de l'escrit de qualificació provisional, i amb el fi d'atemorir-lo “ *te meto una bala en la cabeza a ti y a toda tu puta familia*” al mateix temps que amb els dits de la mà dreta s'apuntava al front dient-li tanmateix “ *eres un mierda*” “*eres un nadie*” “*eres un delincuente*” “*los rumanos sois la mierda para toda Europa*”.

D'un costat, l'acusat sempre ha negat el fets; d'altre C. D. no ha comparegut a l'acte del judici oral negant així la possibilitat de ser preguntat per la defensa de l'acusat. Finalment el testimoni, Sr. I. L. F. C., que a l'acte de la vista oral manifesta no recordar ben bé atès el temps transcorregut, gairebé cinc anys, i feta lectura de la seva declaració que obra en autes als folis 386 i 387 se'ns diu que, el dia dels fets 19 de març del 2011 ocupava la cel·la núm. 209 situada al costat de la del Sr. C. D., quan en un moment no determinat, havent estat tots dos, ell i el Sr. C. D., aquell mateix matí ja advertits pel volum dels seus DVD portàtils, va sentir com dos agents al

passadís parlaven amb el Sr. C. D. de males maneres, cridant, dient un d'ells que *"ja sabien el que havien de fer"* que *"ell (C. D.) no era ningú per dir-los com havien de fer la seva feina"*. Manifesta el testimoni haver sentit dir a un agent, ignorant qui, *"eres un mierda"* *"no vales para nada"* responent també C. D. sense poder però precisar les paraules.

Tal i com ho al·lega la seva defensa, les úniques paraules que el testimoni declara haver sentit no suposen cap amenaça, no sent tampoc concloent les imatges on apareix l'acusat aixecant la mà.

Per tot l'exposat, a defecte de prova de càrrec suficient procedeix decretar l'absolució del processat del delictes menor d'amenaques que se l'imputa.

CONSIDERANT TERCER.- el Ministeri Fiscal formula acusació contra el processat per varis delictes contra la llibertat sexual i concretament pel delictes tipificat a l'article 144 del Codi Penal que castiga com a delictes major d'agressió sexual amb pena de tres mesos a tres anys al *"..qui, mitjançant violència o intimidació, determina a una persona a prendre part en un comportament o relació sexual"* pel fet que l'acusat toques el pit a l'interna Sra. M. R. M..

Considera aquest Tribunal que de la prova practicada i de manera principal, del relat del succeït per la pròpia perjudicada Sra. M. R. M., la conducta duta a terme per l'acusat vers ella el dia que, aprofitant el moment que aquella li donava un petó a la galta per a tocar-li el pit de manera gairebé subreptícia, passant el seu braç per sota l'aixella con anant a abraçar-la, no pot enquadrar-se en el delictes major que reclama el Ministeri Fiscal sent un dels elements configuradors del dit tipus penal *la violència o intimidació* per lo que procedirà en aquest cas l'absolució de l'acusat d'aquest delictes

CONSIDERANT QUART.- de conformitat amb el Codi Penal vigent que textualment disposa en el seu article 478.1, tipificant com a contravenció penal de coaccions (i sols de coaccions): *"el qui causi una persona coacció de caràcter lleu"*

ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3000 euros" front a la redacció vigent al moment dels fets, -i que fou modificada per Llei 18/2013 del 10 d'octubre en el seu article 36-, que establia "*el qui causi a una persona una coacció o vexació lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3000 euros*" en haver estat despenalitzada al temps de condemna la contravenció penal de vexacions procedeix decretar l'absolució de l'acusat J. S. M. per ser els fets denunciats avui atípics.

CONSIDERANT CINQUÉ.- els fets declarats provats son legalment constitutius de dos delictes menors d'abusos sexuals amb prevalença a majors d'edat, previstos i penats a l'article 149.1 del Codi Penal, que sanciona amb pena de presó fins a un any o d'arrest al qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença de superioritat o situació. Es considera la comissió de dos delictes en tractar-se de delictes personals i en ser dues les persones víctimes, constituint així un delicte menor d'abús sexual amb prevalença pel que afecta la Sra. R. M. L. P. i un altre delicte menor amb caràcter continuat pel que afecta la Sra. M. R. M..

El processat nega els fets.

Es sabut que en la majoria dels delictes contra la llibertat sexual el mes habitual es disposar com a única prova directa la declaració de les víctimes, i al seu testimoni, encara que únic, la jurisprudència li atorga eficàcia probatòria suficient per a desvirtuar el principi de presumpció d'innocència condicionada a que no existeixin raons objectives que li resten credibilitat o provoquin dubtes al jutjador que li impedeixin formar la seva convicció.

La vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteigma "*testis unus, testis nullus*" que no té eficàcia en el procediment penal i menys quan es tracta de jutjar delictes en que per la seva naturalesa l'única prova de càrrec directa s'integra pel sol testimoni de la víctima. Aquest testimoni, sotmès a contradicció de les parts (defensa) haurà de ser ponderat pel Tribunal, tenint

en compte l'absència de qualsevol enemistat o ressentiment que pugui comprometre la seva credibilitat, valorant també l'existència de dades perifèriques que el reforcin. Elements que no son pressupòsits o requisits sinó criteris o paràmetres de valoració a títol de regles orientatives tals com el ja enunciat absència d'elements espuris derivats de les prèvies relacions entre acusat i víctima, la corroboració del testimoni per dades objectives, concomitants i clarament relacionats, així com la solidesa i persistència de les declaracions incriminatòries.

En el cas enjudiciat, malgrat l'acusat hagi negat els fets i hagi intentat desvirtuar la declaració d'ambdues perjudicades atribuïnt a una d'elles una personalitat fantasiosa i egocèntrica a qui li agrada ser sempre el centre d'atenció i a l'altra, motius de rancúnia o venjança per unes suposades queixes sobre ella a la direcció del Centre, el Tribunal, valorant en consciència la prova practicada estima degudament constituïts els delictes configurats pels fets declarats provats.

CONSIDERANT SISÉ.- denuncia la Sra. R. M. L. P., que el dia dels fets, 28 de setembre del 2012, sent les 9:30 hores del matí i trobant-se sola a l'aula on impartia les classes esperant els alumnes, entrà l'acusat i sense més se'l apropa fins el contacte mentre li deia "*si t'agafés lo que et faria*", sent rebutjat per na R. M. L. P. i retirant-se l'acusat al sentit que s'obria la porta de l'aula.

Fou una situació que la violentà però que en principi havia deixat corre prenent-lo com una altra mostra del comportament i expressions inadequades que aquest feia sovint disfressades de bromes sinó fos per l'episodi posterior, que tingué lloc el mateix dia a finals de matí a la sala d'agents del Centre quan de nou, sent ella tota sola l'acusat se'l apropa per l'esquena i la agafà posant-li les mans a la cintura mentre li deia "*es que com em posés*" "*mira que se'm posa dura*" ço que provoca el seu rebuig immediat sortint de la sala summament alterada i mig plorant, tal i com la va veure el Sr. J. P. O. tot seguit (així consta a la seva declaració que figura al foli 654 de les actuacions que fou ratificada al judici oral) i al qual R. M. L. P. li explica el que acabava de passar, corroborant així el seu testimoni.

També ha valorat aquest Tribunal el fet que, malgrat l'acusat sempre ho havia negat, declarà a l'acte del judici oral reconeixent, per primera vegada, -doncs no apareix aquest relat en cap de les seves altres declaracions (folis 14-16; 68-73; 402-405)-, "haver entrat un dia a l'aula, obrir els llums i apropar-se vers la denunciant per tal de controlar que l'alarma de la mestra Sra. R. M. L. P. funcionés degudament i tornar a sortir sense mes". Alarma que efectivament la Sra. R. M. L. P. tenia (ho diu foli 650 en una declaració prestada l'any 2014) i que li havia estat proporcionada per la direcció del Centre arran d'un problema amb un dels interns però que normalment duia en una de les butxaques de la seva bata.

Malgrat les nombroses referències al llarg del sumari i també a la vista oral efectuades pels nombrosos testimonis aportats per llur defensa, molts companys de feina, que llur denuncia vindria motivada per cert ressentiment degut a les presumptes queixes formulades pel alumnes contra ella perquè segons es diu explicaria fets que no tenien res a veure amb les classes i, que afectarien la vida privada d'agents, res ha quedat acreditat. Tot i l'evident malestar creat en el si de la institució penitenciària per aital motiu, cap element s'ha aportat de les cartes tantes vegades esmentades i, que excepte un dels testimonis, la Sra. E. V. A. que declara haver-les vist, la resta dels declarants, Sra. L. P.; Sra. S. C.; Sr. A. G.; Sr. F. M.; Sra. M. G. o Sr. J. O., han manifestat a l'acte de la vista oral: *"haver sentir dir" "s'ha esmentat", "tots ho sabien que ella deia..."* restant finalment com un mer rumor, això si, amplament estès. Situació de la que ella no treu cap profit sinó el contrari doncs pateix un buit laboral de part dels altres treballadors del centre i havent estat negat aquest fet, que parlés dels agents a classe, per les internes i alumnes M. G. C. i Camacho al mateix acte de la vista oral.

Contràriament però, el fet que l'acusat J. S. M. tenia tendència a realitzar comentaris inadequats, es confirmat per una altra interna, Sr. M. G. C. que, en la seva primera declaració (foli 30) manifesta haver sentir de la seva part comentaris obscens si bé amb posterioritat en una altra declaració que consta al foli 91 i al mateix acte de la vista oral ho ha matisat definint-lo com a "bromes".

A més, l'estat anímic de la Sra. R. M. L. P. constatat, tot just produir-se els fets, pel Sr. J. P. O. ve confirmat per la pericial psiquiàtrica efectuada sobre la mateixa pel metge especialista Dr. Joan Obiols que en el seu informe, (folis 707 i ss) conclou "... no es detecten alteracions en la persona examinada, Sra. R. M. L. P., excepte en l'àmbit de l'afectivitat (...) l'abús i vexacions patides van suposar per ella un trauma important que el pas del temps no ha apaivagat .. la denúncia dels fets esdevinguts el 28 de setembre del 2012 van comportar a més de conflictes laborals, una ferida psicològica en la seva dignitat personal i professional..(...)."

R. M. L. P. ha mantingut durant tot el procediment la mateixa versió i no ha incorregut en contradiccions, sent coherent i precisa en el seu relat, atorgant-li aquest Tribunal jutjador plena credibilitat.

CONSIDERANT SETÈ.- respecte la perjudicada M. R. M. els fets son constitutius, com ja s'ha fet menció en altre considerant, del delicte menor d'abús sexual amb caràcter continuat previst a l'article 149 apartat 1) del Codi Penal posat en relació amb l'article 59 del mateix text legal que en el seu segon paràgraf estableix que, les infraccions comeses contra la llibertat sexual consistents en una pluralitat d'accions a un mateix subjecte i aprofitant d'idèntica ocasió poden ser qualificades com una sola infracció continuada, el que suposa una agravació de la pena en el sentit que el límit màxim de la pena prevista, -fins a un any de presó de l'article 149-, pot ser augmentat fins a la meitat.

M. R. M. relata uns episodis ocorreguts a l'interior de la seva cel·la quan hi accedia tot sol el processat, en la seva qualitat d'agent de primera del Centre i encarregat de la supervisió, que evidentment, com a posicions antagòniques que són, és negat i contradit per l'acusat exposant aquest doncs la impossibilitat física que això es pogués produir tota vegada que les normes de funcionament intern del Centre impedeix que un agent estigués sol a l'interior d'una cel·la ocupada per un o més penats.

No obstant la prova practicada ha permès acreditar el contrari.

Si bé era previst que les revisions rutinàries de les cel·les, de les que es feien un mínim de dos diàries, al matí i al vespre, havien de ser realitzades per dos agents, l'agent de primera i l'agent de planta i, en el cas del mòdul de dones, un d'ells havia de ser una agent femení; sent el procediment emprat, segons explica el mateix acusat, que mentre un agent obria la porta i restava fora esperant, l'altre, normalment l'agent de primera, accedia a l'interior (devent l'intern en aquest moment posar-se dempeus i amb les mans fora de les butxaques) per a controlar que tot estes correcte, acció de supervisió que durava aproximadament entre 20 i 30 segons, - i no dos o tres com al·lega la defensa-, per a tot seguit, sortir i tancar la porta, desplaçant-se aleshores els agent vers la cel·la contigua. El cert és que en ocasions, així ho manifestà l'agent AP057 a l'acte del judici oral afegint aquest agent que les supervisions podent arribar a durar fins a dos minuts depenia del que es trobés, i per tal d'avançar la feina l'agent que era a l'exterior no es quedava fora esperant sinó que anava obrint la porta de la resta de les cel·les, no considerant en aquest supòsit que l'agent restés sol (agent AP074). També, en altres ocasions, per necessitats del servei o quan s'havia de realitzar una notificació a un intern, segons reconeix el propi acusat, un agent podia anar tot sol a les cel·les. L'agent, amb carnet professional AP 100 té declarat (foli 285) que tots els agents disposen de les claus pertinent per obrir les cel·les.

Els fets descrits per M. R. M. tracten d'accions ràpides, gestes gairebé furtius, gens exagerats tal com l'aixecament de faldilles produïts, .."*com jugant, tot provant que podia passar*", segons relata al foli 100 de les actuacions, "fregant-li el pit" aprofitant el moment en que ella, responen a les seves peticions, li donava un petó a la galta, gestes com de prospecció per veure la seva reacció i buscant el límit, perfectament compatibles amb el temps de revisió de cel·la. Afegint de manera contradictòria que si bé no ho denuncia per por de possibles represàlies no pensa que l'agent en volgués abusar (foli 102), que no cassa amb la visió que s'ha volgut donar d'ella, com una persona altament fantasiosa, mentidera, conflictiva i provocadora.

La situació viscuda fou explicada per na M. R. M. a una altra interna, M. G. C.(foli 30 i 90) com també a les agents Sra. E. V. A. (foli 599) i Sra. S. C. M.(foli 616) i al seu pare Sr. M. R. M. que ho han confirmat tots ells.

El Centre Penitenciari, sent un lloc tancat i amb limitació de moviments en el seu interior, és permanent vigilat per tot un seguit de càmeres de seguretat, de l'ordre de 200, majoritàriament situades a l'exterior, als passadissos i zones comunes del centre però no a l'interior de les cel·les ni a sala d'agents segons explica l'encarregat de la sala de control, Sr. F. Mellado, sent-ne perfectament coneixedor el processat.

De l'examen de tots aquest elements degudament interrelacionats, en resulta la declaració de la perjudicada Sra. M. R. M. plenament creïble i coherent malgrat la seva personalitat histriònica evidenciada pel psicòleg del centre Sr. R..

CONSIDERANT VUITÈ.- dels delictes més amunt esmentats n'és responsable penal en concepte d'autor l'acusat J. S. M. per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, culpabilitat demostrada per les proves practicades tal i com s'han analitzant en els considerants precedents.

CONSIDERANT NOVÈ.- concorre en el present cas la circumstància modificativa de la responsabilitat penal reclamada pel Ministeri Fiscal i prevista a l'article 158.1.c) del Codi Penal, que estableix com circumstància agreujant especial en relació amb les conductes descrites al Títol VII del Codi Penal " Delictes contra la Llibertat Sexual" on es troba inclòs el delicte de l'article 149.1 que tipifica els fets d'autes, de ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva situació en relació a M. R. M., sent aquesta a l'època de producció dels fets interna en el Centre Penitenciari d'Andorra i l'acusat Agent del mateix, encarregat de la seva custòdia i seguretat.

No s'aprecia l'altra circumstància agreujant reclamada pel Ministeri Fiscal contemplada a l'apartat e) del mateix article

158.1.e) del Codi Penal que textualment estableix que : “*que la conducta s’hagi realitzat amb abús o prevalença d’autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència*” en ser reiteratiu ja que es inclòs en el tipus de l’article 149.1 que qualifica els fets d’auto.

Els informes pericials realitzats pel Dr. Manel CAIRAT VILAS i el Dr. Lluís BORRAS ROCA en la persona de l’acusat no detecten cap anomalia o patologia destacable fora d’un estat ansiós- depressiu com a reacció a tota la situació viscuda. no

CONSIDERANT DESÈ.- per l’apreciació de la pena a imposar cal tenir en compte la tipologia dels delictes acreditats i el comportament culpable del processat, agent penitenciari, per lo que s’estima adequat a les circumstancies dels supòsits examinats la pena de cinc mesos de presó amb caràcter condicional simple pel delicte menor d’abús sexual amb prevalença a major d’edat de l’article 149.1 del Codi Penal relacionat amb la Sra. R. M. L. P., i la pena de quinze mesos de presó condicional simple pel delicte menor continuat d’abús sexual amb prevalença a major d’edat amb la agreujant especial de l’article 158.1.c) en relació amb la Sra. M. R. M., fixant el termini de suspensió d’execució de la condemna imposada segons disposa l’article 61 del Codi Penal en dos anys.

D’acord amb les peticions, tant de l’acusació publica com a particular relativa a la pena d’inhabilitació a imposar com a pena complementaria que apareix regulada a l’article 38 del Codi Penal, que estableix en el seu apartat 2 que en els supòsits que tinguin relació amb el delicte comés el Tribunal pot imposar per un termini no superior ..(..) a tres anys en cas de delicte menor la inhabilitació o suspensió per l’exercici d’ofici o càrrec públic que aquest tribunal estima adient en el present cas, per lo que de conformitat amb la disposició esmentada, article 38.2 apartats a) i b) posat en relació amb l’article 45 apartat 2, l’article 46 i l’article 65.6 del mateix text legal imposar la pena complementaria de suspensió per l’exercici de càrrec públic d’agent penitenciari pel termini de dos anys.

CONSIDERANT ONZÈ.- d'acord amb l'article 94 del Codi Penal que disposa que tota persona responsable penalment d'una infracció penal ho és també civilment si del fet se'n deriven danys o perjudicis susceptibles de ser indemnitzats, procedeix declarar la responsabilitat civil de l'acusat J. S. M. per tal d'indemnitzar els perjudicis derivats del patiment psicològic sofert per la perjudicada Sra. R. M. L. P., la quina ha exercit les accions civils i penals al seu abast, pel perjudici únic reclamat sota el concepte de "pretium doloris" que ha estat valorat pel metge psiquiatra que l'examinà, Dr. Joan Obiols Llandrich, amb un cinc en una escala de set (foli 721) i directament relacionat amb els fets d'autoles, la quantitat de vuit mil euros (8.000 €), havent aquest manifestat no reclamar pel concepte d'IPP (baixa laboral) però si les despeses processals causades inclosos els honoraris d'advocat a determinar en tràmit d'execució.

La Sra. M. R. M. ha renunciat a res reclamar.

CONSIDERANT DOTZÈ.- De conformitat amb els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, el processat ha de fer front a les despeses processals causades inclosos els honoraris d'advocat reclamats per l'acusació particular a determinar en tràmit d'execució.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Condemnem J. S. M. com a responsable penal en concepte d'autor:

1.- d'un delict menor d'abús sexual amb prevalença a major d'edat sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de CINCO (5) MESOS DE PRESO CONDICIONAL fixant el termini de suspensió d'execució de la condemna en dos anys.

2.- d'un delict menor continuat d'abús sexual amb prevalença a major d'edat amb la circumstància agreujant

especial d'esser la víctima especialment vulnerable per raó de la situació a la pena de QUINZE (15) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL fixant el termini de suspensió d'execució de la condemna en dos anys.

Imposem a J. S. M. la pena complementaria de SUSPENSÍÓ per l'exercici del CÀRREC d'agent penitenciari per un termini de DOS ANYS.

Absolem J. S. M. del delicte major d'agressió sexual, del delicte menor d'amenaques no condicionals i de la contravenció penal de vexacions lleus dels que venia acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades per aquests il·límits.

Condemnem a J. S. M. a indemnitzar en concepte de responsabilitat civil a la perjudicada R. M. L. P. en la quantitat de VUIT MIL EUROS (8.000€) pel concepte de pretium doloris.

Condemnem a l'acusat J. S. M. al pagament de les despeses processals causades inclosos els honoraris d'advocat de l'acusació particular a determinar en execució de sentència.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.